

Exemple de intrebari si raspunsuri din PortalFiscalitate.ro

Exigibilitatea TVA pentru achizitia intracomunitara de bunuri: declararea in Declaratia recapitulativa si in Declaratia INTRASTAT

Intrebare: Cand se declara in Declaratia 390 si cand se declara in Declaratia Intrastat o factura primita de la un furnizor din UE, emisa cu data de 30.12.2013 si marfa receptionata de firma din Romania in data de 10.01.2014?

Care sunt corelatiile intre declaratia 390 si declaratia Intrastat?

Raspuns: In conformitate cu art. 156⁴ lit. d) din **Codul Fiscal**, achizitiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxa a luat nastere in luna calendaristica respectiva se declara in declaratia recapitulativa (D 390) pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare calendaristice (cele in care a luat nastere exigibilitatea de taxa).

Art. 135 alin. (2) precizeaza ca in cazul unei achizitii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevazute in legislatia altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (14) sau, dupa caz, la data emiterii autofacturii prevazute la art. 155 alin. (8) ori in cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei in care a intervenit faptul generator, daca nu a fost emisa nicio factura/autofactura pana la data respectiva.

Normele de aplicare corespunzatoare art. 135 din **Codul fiscal** argumenteaza, prin exemple, faptul ca exista o relatie intre faptul generator in cazul unei livrari de bunuri si faptul generator in cazul unei achizitii intracomunitare de bunuri, care intervin in acelasi moment, respectiv in momentul livrarii de bunuri.

Totodata, (partea 163 din Normele Metodologice) daca furnizorul opteaza pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxa pentru livrarea intracomunitara de bunuri, inclusiv in cazul incasarii de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achizitiei intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform art. 135 alin. (2) din **Codul fiscal**.

In consecinta, in baza reglementarilor legale de mai sus, achizitia intracomunitara se va declara in Declaratia recapitulativa aferenta lunii decembrie 2013 (cu termen de depunere 25 ianuarie 2014).

Operatiunea se va declara si in Decontul de TVA (D 300) aferent lunii decembrie 2013.

Potrivit prevederilor alin. (5) al art. 6 din **Legea nr. 422/2006** privind organizarea si functionarea sistemului statistic de comert international cu bunuri, declaratia statistica Intrastat completata se transmite lunar la

termenul stabilit prin normele de completare.

Perioada de referinta luata in considerare pentru completarea declaratiei statistice Intrastat este luna calendaristica in care sunt realizate operatiunile de comert intracomunitar cu bunuri.

Din cele de mai sus concluzionam ca AIC la care faceti referire se va declara in Declaratia Intrastat aferenta lunii decembrie 2013.

Norma din 19 decembrie 2012 de completare a Declaratiei statistice Intrastat mentioneaza ca (art. 4) obligatiile in sistemul Intrastat se stabilesc pe baza declaratiilor statistice Intrastat din anul precedent si a informatiilor din deconturile de TVA si declaratiile recapitulative privind livrarile/achizitiile intracomunitare de bunuri (VIES) furnizate de Ministerul Finantelor Publice.

Schimbul de date intre Institutul National de Statistica si Ministerul Finantelor Publice are loc intr-un singur sens, respectiv Ministerul Finantelor Publice furnizeaza Institutului National de Statistica informatiile din deconturile de TVA si declaratiile recapitulative privind livrarile/achizitiile intracomunitare de bunuri (VIES), insa Institutul National de Statistica nu furnizeaza sub nicio forma si pe nicio cale informatii statistice colectate in cadrul sistemului statistic Intrastat la nivel de operator economic.

In consecinta, datele statistice furnizate de operatori economici prin intermediul declaratiei INTRASTAT sunt verificate pe baza valorilor comertului intracomunitar declarate in deconturile TVA si declaratiile recapitulative VIES depuse la Ministerul Finantelor Publice.

Prin declaratia INTRASTAT se urmareste numai fluxul fizic de bunuri intre statele membre.

Regimul bonurilor fiscale in cazul emiterii acestora catre persoane juridice

Intrebare: Societatea are ca obiect de activitate fabricarea painii, clientii fiind atat persoane fizice cat si persoane juridice. Pentru livrarile catre persoane fizice se emite bon fiscal conform prevederilor legale. Unii clienti persoane juridice (intreprinderi individuale si PFA-uri din mediul rural) nu doresc facturi pentru produsele livrate. Sunt valori de aproximativ 50-70 lei/zi/client. In aceasta situatie, deoarece produsele livrate catre acesti clienti sunt evidentiata in raportul zilnic de productie, s-a ales varianta de a emite bon fiscal pentru a putea inregistra veniturile din vanzari si TVA aferenta.

Se considera ca situatia este similara cu a altor comercianti care elibereaza doar bon fiscal catre persoane juridice care nu solicita factura.

Este corect cum s-a procedat?

Raspuns: Se considera ca procedura este corecta, prin emiterea de bonuri fiscale pentru vanzarea de produse de panificatie si pentru persoanele juridice care nu solicita facturi, in conditiile in care valoarea acestor bonuri fiscale este sub echivalentul a 100 euro.

Insa trebuie sa tineti cont ca, daca aveti clienti persoane juridice care sunt inregistrati ca platitori de TVA, atunci pe aceste bonuri fiscale trebuie sa le treceti codul de inregistrare in scopuri de TVA (codul clientului/beneficiarului).

Ca baza legala avem prevederile din Hotararea Guvernului nr. 84/2013 pentru modificarea si completarea Normelor metodologice de aplicare a **Legii nr. 571/2003** privind **Codul fiscal**, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004 cu privire la deducerea TVA pentru achizitiile de bunuri si servicii pe baza de bonuri fiscale emise in conformitate cu prevederile **Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 28/1999** privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea prin **Ordonanta Guvernului nr. 15/2012** au fost transpuse prevederile Directivei 2010/45/CE privind facturarea. Una dintre prevederile transpuse in legislatia nationala se refera la posibilitatea de a permite operatorilor economici **sa emita facturi simplificate daca valoarea acestora este de cel mult 100 euro, inclusiv TVA**, la cursul din data exigibilitatii TVA.

Avand in vedere ca bonurile fiscale contin elementele minimale ale unei facturi simplificate si acestea pot constitui documente pe baza carora se poate deduce TVA, prin H.G. nr.84/2013 au fost stabilite conditiile in care TVA poate fi dedusa pe baza bonuri fiscale.

Conform Comunicatului ANAF, incepand cu data de 14 martie 2013, prin intrarea in vigoare a H.G. nr.84/2013:

- pentru orice achizitii de bunuri si servicii, s-a prevazut la punctul 46 alin.(3) din Titlul VI al Normelor de aplicare a **Legii nr. 571/2003** privind **Codul fiscal**, aprobate prin H.G. nr.44/2004, astfel cum au fost modificate prin H.G. nr. 84/2013, faptul ca TVA poate fi dedusa de beneficiar, in conditiile legii, pe baza de bonuri fiscale emise in conformitate cu prevederile **O.U.G. nr. 28/1999**, a caror valoare individuala, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro, **daca furnizorul/prestatorul a mentionat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de inregistrare in scopuri de TVA al beneficiarului.**

Cursul de schimb utilizat pentru determinarea in euro a valorii bonului fiscal este cursul din data emiterii bonului fiscal.

Aceste prevederi sunt aplicabile inclusiv pentru livrarea de carburanti auto pe baza de bonuri fiscale.

In vederea aplicarii noilor prevederi, orice comerciant care doreste ca bonurile fiscale sa poata constitui documente pentru deducerea TVA la beneficiari persoane impozabile inregistrate in scopuri de TVA, pot sa-si adapteze soft-urile aparatelor de marcat electronice fiscale astfel incat sa poata inscrie pe bonuri, cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal, codul de inregistrate in scopuri de TVA al beneficiarului.

Comerciantul care nu poate inscrie cu ajutorul aparatelor de marcat electronice fiscale codul de inregistrare in scopuri de TVA a beneficiarului, neavand un soft adaptat in acest sens, la solicitarea beneficiarilor va emite, potrivit legii, factura pentru livrarile de bunuri si/sau prestarile de servicii care sa cuprinda toate elementele prevazute la art.155 alin.(19) din **Codul Fiscal**.

Detaliile legate de acest aspect se regasesc la punctul 46(3) din Normele de aplicare ale art 146 din **Codul fiscal**:
*“46 (3) Pentru achizitiile de bunuri si servicii pe baza de bonuri fiscale emise in conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 28/1999 privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, deducerea taxei poate fi justificata cu bonurile fiscale care indeplinesc conditiile unei facturi simplificate in conformitate cu prevederile art. 155 alin. (11), (12) si (20) din **Codul fiscal** daca furnizorul/prestatorul a mentionat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de inregistrare in scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completeaza cu cele ale pct. 45.”*

Repartizarea profitului din anii precedenti pe dividende. Regimul fiscal al impozitului pe dividende realizat de un asociat persoana juridica romana

Intrebare: O societate comerciala A din Romania detine 60% din capitalul societatii comerciale B din Romania, de 5 ani. Societatea B realizeaza profit de 3 ani, dar actionarii si administratorii decid ca acest profit sa ramana nerepartizat.

In conditiile modificarii Codului Fiscal prin O.U.G. nr. 102/2013, daca profitul nerepartizat din anii anteriori se va repartiza pe dividende in cursul anului 2014, se mai calculeaza impozit pe dividende?

Daca da, atunci cine va declara si plati acest impozit?

In momentul in care societatea A incaseaza dividendele de la societatea B, in ce conditii si termene actionarii societatii A pot ridica dividendele?

Raspuns: Conform reglementarilor legale repartizarea profitului aferent unui exercitiu financiar se efectueaza dupa aprobarea Situatiilor financiare anuale.

Nu este obligatorie repartizarea profitului la inchiderea exercitiului financiar, operatiunea in sine putand avea loc si ulterior, dar, la momentul distribuirii si platii ulterioare a dividendelor (provenite din profiturile nerepartizate ale exercitiilor financiare anterioare) acestea se vor supune regimului fiscal in vigoare la data distribuirii.

Adunarea generala a asociatilor (AGA) poate decide repartizarea intregului profit ramas nerepartizat din anii precedenti sau doar a unei parti din acesta.

Atentie! Exista cateva cazuri in care nu este permisa repartizarea profiturilor. De exemplu (art. 69 din Legea 31/1990) daca se constata o pierdere a activului net, capitalul social subscris va trebui reintregit sau redus inainte de a se putea face vreo repartizare sau distribuire de profit.

Potrivit articolului 36 alin. (4) din **Codul Fiscal** nu se retine si nu se plateste impozit in cazul dividendelor platite de o persoana juridica romana unei alte persoane juridice romane, daca beneficiarul dividendelor detine, la data platii dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioada neintrerupta de un an implinit pana la data platii acestora inclusiv (anterior datei de 1 ianuarie 2014 termenul minim de detinere era de 2 ani).

In consecinta, in cazul in care AGA a societatii B decide distribuirea profitului nerepartizat in anii precedenti la dividende, societatea B nu va declara si plati impozit pe dividende pentru dividendele distribuite societatii A (dar va retine, plati si declara pentru asociati persoane fizice), fiind respectate conditiile impuse de **Codul fiscal**: A detine 60% titluri de participare (mai mult de minimul de 10% impus de lege) pe o perioada neintrerupta de 5 ani (termenul minim de detinere pe perioada neintrerupta fiind de un an).

De precizat ca la societatea A aceste venituri sunt venituri neimpozibile la data inregistrarii acestora in evidenta contribuabilului, potrivit reglementarilor contabile. (art. 20, lit. a din **Codul fiscal**).

Daca distribuirea se efectueaza in anul 2014 atunci , pentru societatea A aceste venituri sunt venituri realizate in anul 2014. Distribuirea acestor venituri la dividende se poate face doar in anul 2015, dupa aprobarea Situatiilor financiare anuale aferente anului 2014 si doar daca societatea A realizeaza profit si nu se constata o pierdere a activului net.

Desigur, va trebui sa existe si o Hotarare AGA care sa aprobe repartizarea profitului realizat in anul 2014 pe dividende.

Daca repartizarea profitului ramas nerepartizat din anii precedenti (la societatea B) s-ar fi realizat in anul 2013 atunci:
- Societatea B nu retinea impozit pe dividende pentru dividendele distribuite catre societatea A (care detine titluri de mai mult de 2 ani – conditie valabila pana la 31.12.2013 si mai mult de 10% din titlurile de participare);

- Societatea A ar fi inclus venitul din dividendele astfel obtinute in veniturile anului 2013 (ca venituri neimpozabile);
- AGA societatii A , in conditiile existentei unui profit la 31.12.2013 , poate decide distribuirea de dividende catre proprii asociati dupa aprobarea si depunerea Situatiilor financiare anuale aferente anului 2013. Plata acestor dividende se face in termen de maxim 6 luni de la data distribuirii (de la data hotararii AGA a societatii A.)

In cazul in care asociatii societatii A sunt persoane fizice, la data platii dividendelor, se va delara, retine si achita impozit pe dividende. Plata acestui impozit se efectueza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care a fost efectuata plata.